ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Τὸ "παιδὶ τοῦ σωλήνα" χαρακτηρίζεται... ἀπάτη!

Φροῦδες οἱ ἐλπίδες ποὺ ἐδημιούργησε

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΣΤΕΠΤΟΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὁ γυναικολόγος δρ. Πάτρικ Στέπτοου καὶ ὁ φυσιολόγος Ρόμπερτ Ἔντουαρντς, ἔχουν περάσει στὴν ἱστορία, μετὰ τὴ γέννηση τῆς μικρῆς Λουΐζ Μπράουν, ποὺ τὴ ζωή της ὀφείλει σ' αὐτούς.

Τὴν περασμένη ὅμως ἑβδομάδα, κάποια σκιὰ ἔπεσε πάνω στοὺς δυὸ διάσημους Βρετανοὺς ἐπιστήμονες. Τὸ Ἵδρυμα Μπάρρεν τοῦ Σικάγου, ποὺ προωθεῖ τὶς ἔρευνες γιὰ τὴ γονιμοποίηση ἀκύρωσε ξαφνικὰ τὴν τελετὴ ἀπονομῆς βραβείου στοὺς Στέπτοου καὶ Ἔντουαρντς, προγραμματισμένη γιὰ χθές.

Ὁ λόγος εἶναι, ὅτι οἱ δύο ἐπιστήμονες δὲν ἔχουν δημοσιεύσει ἀκόμα σὲ κάποιο ἰατρικὸ περιοδικὸ μιὰ ἀναλυτικὴ ἔκθεση τῆς ἐργασίας τους. Ἡ ὑπόφαση αὐτὴ τοῦ ἱδρύματος δημιούργησε πολλὰ ἐρωτηματικά, καὶ προκάλεσε μία ἐφημερίδα τὴν «Νιοὺ Γιόρκ Πόστ», νὰ κυκλοφορήσει μὲ κεντρικὸ τίτλο: «Ἀπάτη τὸ πρῶτο μωρὸ τοῦ δοκιμαστικοῦ σωλήνα;».

Παρ' ὅλο ποὺ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Ἱδρύματος Μπάρρεν ἔσπευσαν νὰ διαψεύσουν μιὰ τέτοια ἐκδοχή, δὲν μπόρεσαν νὰ διαλύσουν ὅλες τὶς ἀμφιβολίες.

Ὁ δρ. Τζαίη Γκόλντ, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἰλλινόϊς καὶ ὑπεύθυνος τοῦ ἰατρικοῦ τμήματος τοῦ ἱδρύματος δήλωσε, ὅτι «ἡ ἐπιτροπὴ πιστεύει πὼς θὰ ἦταν ἀνώριμο νὰ ἀπονεμηθεῖ ἕνα βραβεῖο σὲ ἐπιστήμονες, μὲ βάση μονάχα τὶς συνεντεύξεις τους στὸν καθημερινὸ τύπο».

Ὁ δρ. Ρίτσαρτ Μπλάνταου, γνωστὸς ἐρευνητὴς τῆς γονιμότητας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οὐάσιγκτων καὶ ἀναπληρωτὴς διευθύνων τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος, ὑπῆρξε ἀκόμη πιὸ κατηγορηματικός:

«Ὑπάρχει, ἡ ὑποψία ὅτι ὁ δρ. Στέπτοου ἀπέτυχε νὰ ἐξηγήσει πλήρως τὶ ἀκριβῶς ἔκανε. Γιὰ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του, ποὺ ἔχουν κάποιες ἐμπειρίες ἀπὸ τὸν τομέα, τίποτα δὲν ἔχει ἐπιβεβαιωθεῖ ἀκόμα γιὰ τὸ ὅτι ὑπῆρξε πραγματικὰ μωρὸ τοῦ δοκιμαστικοῦ σωλήνα (!). Ἀπὸ ὅσα ἀκούσαμε μέχρι τώρα, τὸ μωρὸ θὰ μποροῦσε κάλλιστα νὰ ἔχει σωλληφθεῖ τελείως φυσιολογικά».

Σύμφωνα μὲ μιὰ συνέντευξη ποὺ ἔδωσε ὁ δρ. Μπλάνταου, στὴν ἐφημερίδα τοῦ Σικάγου «Σὰν—Τάϊμς», οἱ κατηγορίες του πηγαίνουν καὶ πιὸ μακριά. Κατηγορεῖ τὸ δρα Στέπτοου ὅτι «παραβίασε τὴν ἰατρικὴ ἠθική, πετυχαίνοντας τὴν ἱστορία του κατ' ἀποκλειστικότητα, γιὰ 650 χιλιάδες δολλάρια, ἀντὶ νὰ τὴν παραχωρήσει σὲ κάποιο ἰατρικὸ περιοδικό». Ἐπέπληξε ἐπίσης τὸν δρα Στέπτοου γιὰ «δημιουργία φρούδων ἐλπίδων σὲ ἑκατομμύρια γυναικῶν μὲ τὸ νὰ δώσει τέτοια ἔκταση στὴ μιὰ ἐπιτυχία του, χωρὶς νὰ ἀναφέρει τὶς ἀποτυχίες ποὺ εἶχε πρὶν τὴ γέννηση τοῦ πρώτου μωροῦ τοῦ δοκιμαστικοῦ σωλήνα».

Ἀργότερα ὁ δρ. Μπλάνταου, ἰσχυρίστηκε ὅτι ὁ Γύπος εἶχε παραποιήσει τὰ λεγόμενά του. Κι' ἔτσι ὅμως, δὲν ἀλλάζει τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Μπλάνταου ἐπιτέθηκε ἄμεσα καὶ τῶν Στέπτοου καὶ Ἔντουαρντς.

Παρόλο, ποὺ ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐπιστήμονες συμφωνοῦν ὅτι ὁ δρ. Στέπτοου πρέπει νὰ ἐδραιώσει μὲ στοιχεῖα τὸ ἐπιστημονικό του ἐπίτευγμα, κανεὶς δὲν εἶχε ἀντιμετωπισει τὴν καθυστέρησή τους σὰν «ἀποτυχία». Καὶ μάλιστα εἶναι γνωστὸ ὅτι ἕνα ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ δὲν δημοσιεύει μιὰ ἔρευνα πρὶν περάσουν ἕξι μῆνες ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωσή της.

Ὁ δρ. Ἄλμπερτ Ντέκερ, τοῦ Ἱδρύματος Ἐρευνῶν Γονιμότητας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νέας Ὑόρκης, ποὺ σκοπεύει νὰ ἀπονείμει τὸ βραβεῖο τοῦ Ἱδρύματός του στὸ δρα Στέπτοου σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα, τὴν 1η Δεκεμβρίου, δήλωσε ὅτι «δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἀπαιτοῦμε ἀπ' αὐτὸν νὰ προχωρήσει στὴ δημοσίευση, τὸ ἑπόμενο δευτερόλεπτο ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς δουλειάς του».

Οἱ κατήγοροι τοῦ Στέπτοου σίγουρα παραβλέπουν τὸ γεγονὸς ὅτι στὸ παρελθὸν εἶχε δημοσιεύσει ἐπανειλημμένως λεπτομέρειες τῆς δουλειᾶς του καὶ ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ συνεργάτης του Ἔντουαρντς, ἀρνήθηκαν δημόσια νὰ δεχτοῦν χρήματα ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐφημερίδα, πουλώντας «ἀποκλειστικὲς» λεπτομέρειες γιὰ τὴ δουλειά τους. Ἴσως, κάποιες κριτικὲς νὰ βασίζονται στὸ ὅτι ὁ δρ. Ἔντουαρντς ἐπιβεβαίωσε δημοσιεύματα βρεταννικῆς ἐφημερίδας, ὅτι ἕνα δεύτερο μωρὸ τοῦ σωλῆνα πρόκειται νὰ γεννηθεῖ τὸ Φεβρουάριο ἀπὸ τὴν κ. Γκραίης Μοντγκόμερυ.

Ἐπιτρέφοντας ἀπὸ τὴν Αὐστραλία ὅπου βρισκόταν γιὰ διακοπὲς ὁ δρ Στέπτοου πληροφορήθηκε τὰ λεγόμενα σὲ βάρος του καὶ ἔνοιωσε ἔκπληκτος καὶ προσβεβλημένος». Ἀντίθετα ὁ δρ Ἔντουαρντς ἦταν πιὸ ἀγωνιστικός:

«Θὰ θέσουμε τὶς μελέτες μας στὴ διάθεση τῶν ἰατρικῶν ἐπιτροπῶν τὸ γρηγορότερο γιὰ κάθε δημόσια συζήτηση καὶ κριτική. Κάθε ἄλλα λεγόμενα ὅμως, πρέπει νὰ δηλώσουμε δημόσια, εἶναι τουλάχιστον κακόπιστα».

ΕΝΑΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Τὰ παράτησε ὅλα θέλοντας μία ζωὴ μὲ περιπέτειες

20 ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ

ΜΠΑΝΓΚΟΚ. "Οταν ὁ διευθυντὴς παραγίνεται καταπιεστικός, τὰ παιδιὰ ἀνυπόφορα, πολλοὶ ἄνθρωποι, κοιτώντας ἀπὸ τὰ παράθυρὰ τους τὸν γκρίζο οὐρανό, ὀνειρεύονται μιὰ γαλαζοπράσινη παραλία στὶς Νότιες θάλασσες μὲ μιὰ βαρκούλα ἀραγμένη, μιὰ ζωὴ χωρὶς ἄγχη, χωρὶς λογαριασμούς, χωρὶς «γὲς σὲρ». Πολλοὶ ἄνθρωποι τὸ ὀνειρεύονται, καὶ ἕνας — ὁ Χάρολντ Στέφενς — τὸ ἔκανε πράξη.

«Εἶχα οἰκογένεια, γυναίκα, παιδιά, αὐτοκίνητα, μιὰ ὁλόκληρη καταστροφή», λέει ὁ 50χρονος Ἀμερικανός. Εἴκοσι χρόνια ἀργότερα, ὁ Στέφενς εἶχε πραγματοποιήσει τὰ τρία παιδικὰ του ὄνειρα: Εἶχε ἕνα δικό του σκάφος, ἦταν συγγραφέας καὶ εἶχε ἀκολουθήσει τὰ νράια τῶν περιπετειῶν συγγραφέων σὰν τὸν Τζέζεφ Κόνραντ, τὸν Σώμερσετ Μὼμ καὶ τὸν Τζὰκ Λόντον.

Ὁ Στέφενς συνάντησε τὸν σπάνιο ρινόκερω καὶ τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς ζούγκλας τῆς Μαλαισίας, ξέφυγε ἀπὸ πειρατὲς στὴ θάλασσα Σούλου, γύρισε μὲ τζὶν τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ ὄργωσε τὰ νησιὰ τοῦ Σολομόντος γιὰ ν' ἀνακαλύψει ἕνα περιπολικὸ πλοῖο ποὺ εἶχε βυθιστεῖ κατὰ τὸ Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ἔγραψε 10 βιβλία καὶ ἀναρίθμητα ἄρθρα.

«Ἡ περιπέτεια δὲν ἔχει ἐξαφανιστεῖ ἀκόμα», λέει ὁ Στέφενς σὲ μιὰ συνέντευξη. «Οἱ καιροὶ ἀλλάζουν καὶ οἱ γέροι λένε: «Θάπρεπε νάσαστε ἐδῶ πρὶν δέκα χρόνια». Ἔχουν δίκιο, ὅμως ἐγὼ μόλις πρωτοβλέπω ἕνα μέρος, ἐνθουσιάζομαι».

Ὁ Στέφενς μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἀκόμα δὲν ἔχουν χαθεῖ οἱ μυθικὲς σχεδὸν μορφὲς τῆς Ἀσίας, σὰν τὸν Σώμερσετ Μὼμ καὶ τὸν Κόνραντ, πνεύματα ἀνήσυχα καὶ ἀνεξάρτητα, μὲ κάποιο μυστήριο γύρω ἀπὸ τὴν ὕπαρξή τους. Στὸ τελευταῖο του βιβλίο «Πορτραῖτα τῆς Ἀσίας», ὁ Στέφενς περιγράφει 15 τέτοιους σημερινοὺς χαρακτῆρες.

«Παλιότερα, ὁ ρυθμὸς ζωῆς ἦταν πολὺ πιὸ ἀργός, καὶ ὑπῆρχε μεγαλύτερη δυνατότητα γιὰ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων», λέει ὁ Στέφενς. «Ταξιδεύοντας ἐπὶ 6 ἑβδομάδες σ' ἕνα πλοῖο, γνώριζε κανεὶς ὅλους τοὺς συνταξιδιῶτες του. Σήμερα, μέσα στὸ ἀεροπλάνο, μπορεῖ νὰ κάθεσαι δίπλα στὸν πιὸ ἀπίθανο ἄνθρωπο, σπάνια ὅμως θὰ ἔχεις τὴν εὐκαιρία ν' ἀνταλλάξεις δυὸ κουβέντες μαζί του».

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΑΡΧΙΣΕ ΤΟ 1959

Ἡ περιπετειώδης ζωὴ τοῦ Στέφενς ἄρχισε τὸ 1959. Μετὰ τὸ διαζύγιο ποὺ πῆρε ἀπὸ τὴν ἀριστοκράτισσα γυναίκα του, ἀποχαιρέτησε τὰ δυὸ του παιδιά, ἐγκατέλειψε τὴ θέση τοῦ καθηγητοῦ ἀγγλικῶν στὴν Οὐάσιγκτον, πούλησε τὰ ὑπάρχοντά του καὶ «ἔβαλε πλώρη». Ἀφοῦ περιπλανήθηκε στὴ Νότιο Ἀμερική, βρέθηκε στὴν Ταϊτή, τὸν τελευταῖο σταθμὸ τῶν «φυγάδων», μὲ 24 δολλάρια στὴν τσέπη του. Δούλεψε σὰν ὁδηγὸς τουριστῶν, ἐργάτης στὸ λιμάνι καὶ ἠθοποιὸς σὲ πολλὰ ἔργα ποὺ γυρίστηκαν στὴν Ταϊτή. Ὁ Στέφενς ἔπαιξε καὶ στὴν περίφημη «Ναυμαχία τοῦ Μπάουντ», μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν Μάρλον Μπράντο. Τὴν περίοδο ἐκείνη, ἔγραφε καὶ νουβέλλες, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς τοῦ ἔλειπαν τὰ χρήματα γιὰ νὰ τὶς ταχυδρομήσει.

Τὸ 1971, ὁ Στέφενς εἶχε ἀρκετὰ χρήματα γιὰ νὰ φτιάξει ἕνα πλοῖο. Χρεώθηκε γιὰ νὰ ἀγοράσει τὸ σκαρὶ καὶ ἐπὶ τρία χρόνια δούλευε μαζὶ μὲ 35 περίπου φίλους του ,μέχρι ποὺ τέλειωσε τὸ πλεούμενό του.

«Πολλοὶ λένε γιὰ μένα, πὼς ἐπειδὴ ζῶ ἔτσι, θἄπρεπε καὶ νὰ συνεργάζομαι μὲ τὴ ΣΙΑ, ἢ νὰ κάνω ἐμπόριο ναρκωτικῶν καὶ ὅ πλων», λέει μὲ κάποιο παράπονο.

Στὴ στεριὰ ἢ στὸ πλοῖο του («Ἡ τρίτη θάλασσα»), ὁ Στέφενς γράφει τρία μὲ τέσσερα ἄρθρα τὴν ἑβδομάδα, ποὺ στέλνει σὲ 12 περίπου ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, καὶ ποὺ μαζὶ μὲ τὰ δικαιώματα ἀπὸ τὰ βιβλία του, τοῦ ἀποφέρουν 1.500 δολλάρια τὸ μήνα.

Ὁ 50χρονος συγγραφέας, ποὺ φαίνεται τουλάχιστον 10 χρόνια νεώτερος, ἔχει σχέδια: Σκοπεύει νὰ ἐξερευνήσει τὸ στόμιο τοῦ ποταμοῦ Γκαίηντζες, νὰ βοηθήσει γιὰ τὴ συντήρηση τῶν σπάνιων ζώων στὴ Μαλαισία, νὰ ταξιδέψει στὰ 1.000 νησιὰ τοῦ ἀρχιπελάγους τῶν Φιλιππίνων καὶ νὰ συνεχίσει τὴν ἐλεύθερη, χωρὶς συμβάσεις, ζωή του.

Ἴσπανός ληστὴς ἔγινε συγγραφεὺς μέσα στὴ φυλακή

Ο ΤΣΙΓΓΑΝΟΣ "ΡΟΜΠΕΝ"

ΜΑΔΡΙΤΗ. Ἡ δίκη ἑνὸς ληστῆ, ποὺ εἶχε γίνει θρύλος στὴ φαντασία τῶν Ἰσπανῶν, ὀαν ἕνα εἶδος τοιγγάνου Ρομπὲν τῶν Δασῶν καὶ ποὺ κάποτε ἦταν ὁ ὑπ' ἀριθμ. 1 καταζητούμενος ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, τελείωσε. Ὁ εἰσαγγελέας ζήτησε ποινὴ 3.291 χρόνων γι' αὐτὸν καὶ τὰ δυὸ ἀδέλφια του.

Νωρίτερα, ὁ συνήγορὸς του Βάσκος Χουὰν Μπάντρες εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὸ δικαστήριο νὰ δικάσει τὸν Ἐλεουτέριο Σάντοεθ γιὰ τὰ ἐγκλήματὰ του ἐναντίων τῆς ἰδιοκτησίας καὶ νὰ ἀπαλλάξει τοὺς δύο ἀδελφοὺς του, ποὺ δικάζονται, γιατὶ κατὰ καιροὺς τὸν φιλοξενοῦσαν.

Ὁ «Ἐλ Λοῦτε», ὅπως ἦταν γνωστὸς σ' ὁλόκληρη τὴν Ἱσπανία ὁ Σάντοεθ, συνελήφθη, ἀφοῦ τραυματίσθηκε ἐλαφρά, μετὰ ἀπὸ ἕνα μεγάλο ἀνθρωποκυνηγητό, τὸ 1972. Ἡ ἀστυνομία τὸν ἀνακάλυψε, ὅταν ἀπήγαγε τὰ δύο παιδιά του, γιὰ νὰ τὰ μάθει γράμματα. Μερικὰ εἰκοοιτετράωρα νωρίτερα, ὁ «Ἐλ Λοῦτε» εἶχε ἀποδράσει ἀπὸ τὶς φυλακές, ὅπου ἔμαθε νὰ διαβάζει.

Ὁ «Ἐλ Λοῦτε» στὴν ἀπολογία του εἶπε: «Δὲν εἶμαι ἐπικίνδυνος γιὰ κανένα πιά. Λυπᾶμαι μόνον, ποὺ δὲν ἔκανα περισσότερα γιὰ τὸν κολλεκτιβισμό».

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πολυτάραχης ἱστορίας του ὀαν ληστῆ, ὁ «Ἐλ Λοῦτε» δραπέτευσε ἀπὸ τρεῖς φυλακὲς καὶ ὅ,τι ἔκλεβε, τὸ ἔστελνε στοὺς δικοὺς του ἢ τοὺς φίλους του νὰ τὸ πουλήσουν ἢ νὰ τὸ κρατήσουν γιὰ δικὴ τους χρήση.

«Αὐτὸς ὁ λαός, οἱ τσιγγάνοι, εἶναι καταδικασμένοι νὰ ζοῦν καὶ νὰ πεθαίνουν στὴ φυλακή», ὑποστήριξε ὁ δικηγόρος Μάντρες ὁ ὁποῖος ἀφοῦ διάβασε στὸ δικαστήριο μιὰ ἔκθεση τῆς κυβερνήσεως γιὰ τὴν κατάσταση ποὺ ἐπικρατοῦσε στὶς φυλακὲς τοῦ Φράνκο, τόνισε: «Ὑπῆρχαν καταστάσεις, ποὺ ἡ ἀπόδραση ἀπὸ τὴ φυλακὴ δὲν ἦταν μόνο δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωση τῶν τροφίμων».

Ὁ Σάντοεθ ἔμεινε στὴ φυλακή, ὡς τὸ θάνατο τοῦ Φράνκο, τὸ 1975. Βγῆκε μὲ ἀμνηστία τῆς κυβερνήσεως Σουάρεθ καὶ ἔγραψε ἕνα αὐτοβιογραφικὸ βιβλίο, ποὺ ἔγινε μπεστσέλλερ. Τίτλος του «Περιπάτησε ἢ τρέξε στὸ θάνατο».

ΑΣΤΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ 5.30—12.30

Γαλλικὸ HARD — CORE

μὲ τὶς πορνὸ στὰρ τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου

ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΛ

ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΜΑΙΛΟΤ

ΚΩΛΕΤ ΜΑΡΕΛ

ΑΜΑΡΤΩΛΟ

ΚΟΡΜΙ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΠΙΚΟΛΟ

ΣΗΜΕΡΟΝ 5.30—12.30

ΕΝΑΣ

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ-ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

Ὁ ἄφθαστος καὶ ἀμίμητος κωμικὸς

ΛΟΥΙ ΝΤΕ ΦΥΝΕΣ

θὰ σᾶς χαρίσει ἕνα ἀκόμα πανζουρλισμὸ γέλιου μὲ τὶς νέες τρελλὲς περιπέτειές του.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΡΟΛΟΥ—Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας

Dr Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος

Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἐρμοῦ

Τηλέφωνα: 222-600, οἰκίας 222-922

ΝΕΟΣ ΚΛΑΔΟΣ ΣΤΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Χρόνος, χρονοβιολογία καὶ χρονοφαρμακολογία

Ὁ χρόνος ἀποκτᾶ τὴ σημασία του γιὰ τὴ νεώτερη ἰατρική

ΔΕΝ ΤΗΝ ΑΓΝΟΟΥΣΕ Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ ἰατρικὴ ἀπέκτησε ἕνα καινούργιο κλάδο, τὴ «χρονοβιολογία», ποὺ ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὸ ἀναγκαῖο συμπλήρωμά της, τὴ «χρονοφαρμακολογία». Οἱ ὅροι φαίνονται κάπως ἀσαφεῖς ὅπως ὅλοι οἱ ὅροι ποὺ πρωτοεμφανίζονται, ποὺ δὲν ἔχουν ὀγεῖ ἀκόμη ἀπὸ τοὺς κύκλους τῶν εἰδῶν καὶ δὲν ἐχουνε μπεῖ στὸ κοινὸ λεξιλόγιο.

Πρέπει ὅμως, νὰ θεωρεῖται βέβαιο πὼς σὲ λίγο διάστημα δὲ θὰ παίρνουμε κανένα φάρμακο ἂν ὁ «χρονοβιολόγος» δὲν ἔχει καθορίσει τὶς ὧρες, ποὺ θὰ τὸ παίρνουμε γιὰ νὰ εἶναι πραγματικὰ ἀποτελεσματικὴ ἡ δράση του, πὼς δὲν θὰ κάνουμε καμιὰ ἀλλοίωση — π.χ. αἵματος — ἂν δὲν ἔχει καθοριστεῖ ἀπὸ τὸ χρονοβιολόγο ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποία πρέπει νὰ λάβει ὁ μικροβιολόγος το αἷμα γιὰ νὰ ἀντιπαρκρίνονται στὴν ἀλήθεια τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναλύσεώς του καὶ νὰ μὴ δίνουν πλαστὴ εἰκόνα τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας μας. Οἱ συνταγὲς, ποὺ καθόριζαν ἴσες δόσεις τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου φαρμάκου τὸ πρωί, τὸ μεσημέρι καὶ τὸ βράδυ, ἢ κάθε τρεῖς ἢ τέσσερις ὧρες, ὅλα αὐτὰ ἀνήκουν στὸ παρελθὸν τῆς ἰατρικῆς. Ἡ χρονοβιολογία, ἕνας ἀπὸ τοὺς περιθωριακούς, τοὺς σχεδὸν παράνομους κλάδους τῆς ἐπιστήμης, πολιτογραφήθηκε πλέον, σὰν νόμιμο παιδὶ τῆς ἰατρικῆς.

Ἡ πράξη τῆς ἀναγνωρίσεως ἔγινε τὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ Ἰουλίου, στὸ συμπόσιο χρονοφαρμακολογίας, ποὺ συνῆλθε στὸ Βελιζὺ-Βαλλακουμπλαί, στὰ πλαίσια τοῦ ἑβδόμου παγκοσμίου συνεδρίου Φαρμακολογίας, ποὺ συνῆλθε τὸ ἴδιο διάστημα στὸ Παρίσι. Στὴν ὀργάνωσή του πῆραν μέρος μεγάλα ὀνόματα τῆς ἰατρικῆς ἐρευνας, ὅπως ὁ Ἀλαὶν Ρενμπὲργκ, ποὺ διευθύνει ἕνα ἀπὸ τὰ τμήματα ἐρευνῶν τοῦ ἐθνικοῦ κέντρου ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν τῆς Γαλλίας καὶ θεωρεῖται ἀπὸ τὶς κορυφὲς τοῦ κλάδου τῆς χρονοβιολογίας καὶ ὁ καθηγητὴς Φλοριὰν Ντελμπάρ, πρόεδρος τοῦ πανεπιστημίου Ντεκαρτ στὸ Παρίσι.

Ἔχει, ἐπομένως, τὶς αὐθεντίες του ἤδη ὁ κλάδος αὐτὸς ποὺ ὡς χθὲς ἔμενε στὸ περιθώριο, παραγνωρισμένος ἀπὸ τὴν ἐπίσημη ἰατρικὴ καὶ ἀναπτυσσόταν κάπως «ἀπόκρυφα» στὰ ἄδυτα τῶν ἐργαστηρίων μερικῶν «τρελλῶν» ὅπως τοὺς χαρακτήριζαν, ἐρευνητῶν. Στὴν οὐσία του τὸ περιεχόμενο τοῦ κλάδου εἶναι ἁπλὸ καὶ λογικό... σὰν τὴ μέρα καὶ τὴ νύχτα. Γιατὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀφετηρία τῶν συλλογισμῶν καὶ τῶν ἐρευνῶν του: ἡ μέρα καὶ ἡ νύχτα, τὸ καλοκαίρι καὶ ὁ χειμώνας, μὲ λίγα λόγια ὁ χρόνος.

Κάθε ζωντανὸς ὀργανισμός, λένε οἱ ὀπαδοὶ τῆς χρονοβιολογίας — καὶ σ' αὐτὸ δὲ διαφωνεῖ κανένας κλάδος τῆς ἐπιστήμης —εἴτε εἶναι μονοκύτταρος, εἴτε πολυσύνθετος σὰν τὰ ἀνώτερα θηλαστικὰ καὶ τὸν ἄνθρωπο, ζεῖ «ἐν χρόνῳ» ἔχει ἕνα βιολογικὸ ρυθμό, μιὰ βιολογικὴ περιοδικότητα. Ὁ βιολογικὸς ρυθμὸς κάθε ὀργανισμοῦ ἀποτελεῖ μέρος τῆς γενετικῆς του κληρονομιάς, εἶναι ἐγγεγραμμένος σὲ κάθε ἄτομο τοῦ εἴδους καὶ σὲ κάθε κύτταρο τοῦ ἀτόμου. Ἂν δὲ μελετήσουμε τὸ βιολογικὸ ρυθμὸ κάθε ζωϊκοῦ εἴδους καὶ εἰδικότερα τοῦ ἀνθρώπου, ποτὲ δὲ θὰ μπορέσουμε νὰ ἔχουμε σωστὴ θεραπευτικὴ ἀγωγή, λένε οἱ χρονοβιολόγοι καὶ οἱ χρονοφαρμακολόγοι.

Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΗΞΕΡΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶναι τόσο φανερὴ καὶ αὐταπόδεικτη, ὥστε ἐκεῖνο, ποὺ μπορεῖ νὰ προκαλέσει τὴν ἀπορία δὲν εἶναι τὸ ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἔφτασε νὰ τὴ διατυπώσει, ἀλλὰ τὸ πῶς καὶ γιατὶ ἡ ἐπιστήμη τὴν ἀγνόησε ἐπὶ αἰῶνες. Γιατί, ἡ ἰατρικὴ στὸ ξεκίνημά της, ὅταν ὁ Ἱπποκράτης καὶ οἱ μαθητὲς του τὴν ἔδιναν τὰ γνωρίσματα τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν ἔβγαζαν ἀπὸ τὸν κύκλο τῆς πρωτόγονης μαγικῆς πρακτικῆς καὶ τῶν ἱερατείων, ἔπαιρνε ὑπ' ὄψη της τὸν παράγοντα τοῦ χρόνου σὰν βασικὸ ὅρο τῆς ὕπαρξης.

Πόση σημασία ἐπέδινε ἡ ἀρχαία ἰατρικὴ στὸν παράγοντα τοῦ χρόνου φαίνεται ἀπὸ τὴν πρώτη κι' ὅλας φράση τοῦ συγγράμματος τοῦ Ἱπποκράτη: «Περὶ ἀέρων, ὑδάτων καὶ τόπων», ὅπου ὁ πατέρας τῆς ἰατρικῆς διδάσκει ὅτι, ὅποιος θέλει νὰ κάνει σωστὴ ἰατρικὴ ἔρευνα, πρέπει νὰ ἐξετάζει πρῶτα ἀπ' ὅλες τὶς ἐποχὲς τοῦ ἔτους καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἐπιδροῦν στὸν ἄνθρωπο. Καὶ προσθέτει, ὁ πατέρας τῆς ἰατρικῆς πώς, το νὰ ξέρει ὁ γιατρὸς νὰ ξεχωρίζει, ἀκόμη καὶ ὅταν βρεθεῖ σὲ ξένους τόπους, τὶς ἐποχὲς τοῦ ἔτους ἀπὸ τὴν κίνηση τῶν ἄστρων εἶναι ἀπαραίτητο: «ὅποιος νομίζει ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα ἀνήκουν στὴν ἀστρονομία, θὰ παραδεχτεῖ, ὅταν τὸ ξαναστοχαστεῖ, πὼς ἡ ἀστρονομία παίζει μεγάλο ρόλο στὴν ἰατρική. Γιατί, ἀνάλογα μὲ τὶς ἐποχές, τὰ πεπτικὰ ὄργανα τοῦ ἀνθρώπου ὑφίστανται ἀλλαγές». Στὸ περὶ προγνωστικῶν ἔργο του ὁ Ἱπποκράτης δίνει ἕνα ἀκόμη δεῖγμα τῆς σημασίας ποὺ εἶχε γι' αὐτὸν ὁ χρόνος, δίνοντας τὸ χρονικὸ κύκλο ποὺ διέγραφε μιὰ ἀσθένεια, μὲ τὶς ἐπικίνδυνες ἡμέρες τῆς ἐξάρσεως.

Ὅλα αὐτὰ θὰ μποροῦσαν νὰ ἀποτελέσουν τὴν ἀφετηρία γιὰ νὰ προχωρήσει ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη σὲ μιὰ πιὸ ὁλοκληρωμένη μελέτη τοῦ παράγοντα «χρόνος». Κάτι τέτοιο ὅμως, δὲν ἔγινε ἐπὶ πολλὰ χρόνια. Ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη προχωροῦσε θεωρώντας τὸν ἄνθρωπο μονοδιάστατη ὕπαρξη, ἔξω ἀπὸ τόπο καὶ χρόνο. Τὰ ἴδια φάρμακα μποροῦσαν νὰ χορηγοῦνται σὲ ποσοτικὰ μοιρασμένες δόσεις σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, σὲ ὅλα τὰ γεωγραφικὰ μήκη καὶ πλάτη, σὲ κάθε ὥρα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νύχτας, σὲ κάθε ἐποχὴ τοῦ ἔτους. Ἔτσι, ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη, παρὰ τὶς μεγάλες ἐπιτυχίες της, θὰ ἔφτανε κάποτε σὲ ἀδιέξοδο ἂν ἐπέμενε νὰ ἀγνοεῖ τοὺς παράγοντες ποὺ δὲν ἀγνόησε ἕνας Ἱπποκράτης, δυόμισι χιλιάδες χρόνια πρὶν τὴν ἐποχὴ μας.

Εὐτυχῶς, δοχεται κάποια στιγμὴ ποὺ ἡ ἐπιστήμη σπάει τὰ φράγματα τῆς μεταφυσικῆς, τῆς στατιστικῆς καὶ μονοδιάστατης θεώρησης τοῦ ἀντικειμένου της. Αὐτὸ γίνεται, σίγουρα, ὅταν ἡ παρατήρηση καὶ ἡ καθημερινή, ἐμπειρα ἐχουν συγκεντρώσει ἀρκετὰ ποσοτικὰ δεδομένα, ποὺ ὑποχρεωτικὰ ἀλλάζουν τὸν τρόπο σκέψης τῶν ἐπιστημόνων. Αὐτὴ ἡ ὥρα σήμανε καὶ γιὰ τὴν ἰατρικὴ καὶ τὴ φαρμακολογία τοῦ εἰκοστοῦ αἰώνα.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΙ ΓΗΙΝΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Τὰ ποσοτικὰ δεδομένα, ποὺ εἶχε συγκεντρώσει ἡ ἰατρικὴ ἐμπειρία δὲν μποροῦσαν πλέον νὰ ἀγνοοῦνται, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔθεταν προβλήματα συγκεκριμένα στοὺς γιατροὺς. Παρόδειχνα εἶχε παρατηρηθεῖ ἀπὸ καιρὸ ὅτι τὰ ἀναισθητικὰ καὶ τὰ ἀναλγητικὰ φάρμακα δὲν δροῦσαν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο στὶς διάφορες στιγμὲς τοῦ εἰκοσιτετραώρου.

Οἱ σχετικὲς παρατηρήσεις ὁδήγησαν τοὺς γιατροὺς Ἀλαὶν καὶ Μαρὶ Ἂν Ρεμπὲργκ στὴν πειραματικὴ διερεύνηση τοῦ φαινομένου. Χορήγησαν σὲ 35 ἀσθενεῖς ποὺ ὑποβάλλονταν σὲ καθαρισμὸ τῶν δοντιῶν τους ἀπὸ τερηδόνα τὴν ἴδια δόση ἀναισθητικοῦ, προκειμένου νὰ ἐπιτυχουν τ